

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 21. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Mandag den 9. marts

Tidspunkt: Kl. 10.00

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Morten Bødskov (S), næstformand, Holger K. Nielsen (SF), Per Clausen (EL), Finn Sørensen (EL), Jakob Ellemann-Jensen (V) og Mikkel Dencker (DF).

Desuden deltog: Økonomi- og indenrigsminister Morten Østergaard, udenrigsminister Martin Lidegaard og minister for fødevarer, landbrug og fiskeri Dan Jørgensen.

Morten Bødskov fungerede som formand under hele mødet.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3375 (økonomi og finans) den 10. marts 2015

Økonomi- og indenrigsministeren ville forelægge alle sager til orientering. Sagen om makroøkonomiske ubalancer var udgået som selvstændigt punkt på dagsordenen, da vurderingerne indgik i punktet om landerapporter under det europæiske semester. Der ville blive fulgt op på de makroøkonomiske ubalancer på et senere rådsmøde. Uden for Økofin-dagsordenen ville ministeren nævne sagen om Portugals førtidsindfrielse af sit IMF-lån.

1. Investeringsplan for Europa: Kommissionens forslag til en europæisk fond for strategiske investeringer

– *Generel indstilling*

KOM (2014) 0903, KOM (2015) 0010

Rådsmøde 3375 - Økofin (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2014) 0903 (2014-15) – bilag 159 (oversigt med projekter foreslået fra dansk side til overvejelse under investeringsplanen) (fortroligt dfo.ft.dk) (papiromdelt på KOM (2014) 0903 - bilag 1)

EU-note (2014-15) – E 7 (EU-note af 28/11-14 om investeringsplanen)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (2014-15) – bilag 286 (side 366 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 5/12-14)

Økonomi- og indenrigsministeren Der ventes enighed om forslaget til en ny europæisk investeringsfond (EFSI) på Økofin. Jeg forventer ingen større udeståender. Herefter vil forhandlingerne med Europa-Parlamentet blive indledt. Der arbejdes på, at EFSI er i gang medio i år.

Sigtet med EFSI er at nå mindst 315 mia. euro i nye investeringer i perioden 2015-17 via garantier på 21 mia. euro fra EU-budgettet og EIB, der skal sikre kapital fra private inve-

storer. EU-landene og andre tredjeparter kan yde direkte bidrag til EFSI. Kompromisforslaget fastslår (i modsætning til Kommissionens forslag), at landene og tredjeparter ikke vil kunne opnå plads og stemmer i EFSI's bestyrelse i kraft af eventuelle bidrag. Kommissionen og EIB vil få pladser i bestyrelsen svarende til hhv. bidraget fra EU-budgettet og bidraget fra EIB. Bestyrelsen skal træffe beslutninger med konsensus.

Kriterierne for udvælgelse af projekter under EFSI indebærer, at projekterne skal være i overensstemmelse med EU's politikker og være økonomisk og teknisk holdbare. Projekterne skal være supplerende, dvs. EFSI skal løse markedsfejl og understøtte investeringer, som generelt har større risiko end dem, som EIB normalt finansierer. EFSI-projekter skal også i videst muligt omfang mobilisere privat kapital. Projekter skal udvælges uafhængigt af geografisk placering.

EFSI skal fremme investeringer inden for 1) infrastruktur, herunder transportinfrastruktur 2) forskning, udvikling og innovation 3) uddannelse, sundhed og informations- og kommunikationsteknologi 4) energi og 5) skal fremme virksomheders adgang til finansiering.

Kommissionen foreslår, at 8 mia. euro til understøttelse af EU-garantien finansieres via midler fra EU-budgetprogrammerne Horisont 2020 (2,7 mia. euro) og Connecting Europa-faciliteten (3,3 mia. euro) samt EU-budgettets margin (2 mia. euro). Kompromisforslaget fastholder Kommissionens finansieringsforslag. Der har været klar støtte til det fra et flertal af landene.

Finansieringen af EFSI indebærer en reduktion i midler fra Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten, der kan føre til færre EU-tilskud til danske forsknings- og infrastrukturprojekter, som typisk modtager støtte fra disse to programmer. Man kan ikke udlede om - og i givet fald i hvilket omfang - finansieringsforslaget potentielt vil påvirke danske projekter, eller i hvilket omfang EFSI vil være relevant i forhold til danske projekter.

Kommissionens forslag lagde op til, at EFSI skulle være en permanent facilitet, men kompromisforslaget lægger op til, at Rådet og Europa-Parlamentet aktivt skal træffe en ny beslutning, hvis EFSI skal fortsætte efter juni 2020. Nogle bestemmelser vedrørende EFSI foreslås præciseret i en EFSI-aftale mellem Kommissionen og EIB. Sammenlignet med Kommissionens forslag præciserer og afgrænser kompromisforslaget i højere grad de bestemmelser, som skal indeholdes i EFSI-aftalen. Ud over EFSI indebærer kompromisforslaget også etablering af et investeringsrådgivningsorgan (EIAH) i EIB og en portefølje af investeringsprojekter på EU-niveau til generel information for investorer om projekter (en projektdatabase).

EU-landene ventes generelt at kunne støtte forslaget.

Regeringens holdning er følgende:

- Regeringen kan støtte den enighed i Rådet, der kan opnås på grundlag af kompromisforslaget, som imødekommer en række af vores væsentlige prioriteter.
- Regeringen støtter kriterierne for udvælgelse af projekter under EFSI. Det er centralt, at kompromisforslaget lægger op til, at risiko og afkast for projekter under EFSI følges ad, også når det gælder offentlige midler. Det er også centralt, at der er fokus på private investeringer.
- Regeringen støtter desuden, at EU-landene og andre tredjeparter har mulighed for at yde direkte bidrag til EFSI, men ikke har mulighed for herved at opnå plads og stemmer i EFSI's bestyrelse. Det er mest hensigtsmæssigt, at det alene er Kommissionen og EIB, som sidder i EFSI's bestyrelse.
- Regeringen kan acceptere kompromisforslaget om, at Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten bidrager til finansieringen af EFSI på baggrund af den klare støtte hos et flertal af landene hertil. Regeringen havde gerne set en anden finansieringsmodel og har arbejdet for justeringer heri. Det gælder bl.a. at begrænse overførslen af midler til finansielle instrumenter i Connecting Europe-faciliteten, hvilket i nogen grad er imødekommet, men ikke fuldt.
- Regeringen støtter, at det aktivt skal besluttes af Rådet og af Europa-Parlamentet, om EFSI skal fortsætte efter juni 2020.

Per Clausen forstod, at regeringen ikke havde kunnet komme igennem med sit synspunkt om at finde en anden finansiering end den, der kan gå ud over danske infrastrukturprojekter. Var der andre projekter end Femern Bælt, der kunne komme i fare?

Jakob Ellemann-Jensen var enig i, at det er fjollet at tage fra Connecting Europe og Horisont 2020, når det er de samme tiltag, man ønsker at finansiere. Hensigten var ellers at tage pengene der, hvor de ikke skaber arbejdspladser, og rykke dem hen, hvor de gør. Nu tager man dem fra det sted, man ønsker at kanalisere dem hen. Kunne de andre EU-lande ikke se det u hensigtsmæssige i det? Eller ønskede de noget andet? Af samlenotatet fremgik det, at der kunne være statsfinansielle konsekvenser såsom garantiforpligtelserne. Da ministeren fik sit mandat i udvalget, var det en forudsætning, at pengene skulle findes i EU-budgettet, ifald garantien skulle udmøntes. Kunne ministeren bekræfte, at pengene nu ikke skal findes i medlemsstaterne?

Holger K. Nielsen forstod det således, at regeringen ikke var meget for den foreslåede finansiering, men alligevel accepterede den. I samlenotatet stod der, at regeringen var opmærksom på konsekvenserne af forslaget for de samlede midler i Connecting Europe-faciliteten og Horisont 2020. Betød det, at den agter at tage det op igen, hvis det viser sig

at have meget negative konsekvenser for Danmark? Eller siger man ja, og så er der ikke mere at gøre?

Holger K. Nielsen ville også gerne vide, om de statsfinansielle konsekvenser, garantforpligtelsen eventuelt måtte have, ville få konsekvenser for det finanspolitiske råderum i Danmark, eller om man ville fastholde det.

Regeringen havde, så vidt han forstod, accepteret kriterierne for udvælgelsen af projekter under EFSI, men han undrede sig over, at regeringen i så kraftig en satsning på investeringer i EU ikke argumenter kraftigt for en fremtrædende plads til grøn omstilling. Energi og energieffektivitet står nævnt et sted, men han kunne godt have ønsket sig, at der blev kæmpet mere for en grøn profil.

Økonomi- og indenrigsministeren syntes, at det først og fremmest var vigtigt ikke at overdrive konsekvenserne af Kommissionens finansieringsforslag. Det afgørende for både Horisont 2020 og for Connecting Europe er projekternes merit. Den afgør, om projekterne opnår støtte, og de er således ikke geografisk fordelt. I Danmark har man fået mange forskningspenge, fordi der er tale om høj kvalitet, og der er således masser af penge at søge. Femern Bælt-projektet er ligeledes så relevant og af åbenlys europæisk merværdi, som før finansieringen af EFSI kom på tale. Derfor kan man ikke konkludere, at der vil blive investeret mindre i infrastruktur eller i forskning, tværtimod kan man sige, at der muligvis vil blive investeret mere, fordi fonden gearer pengene og tiltrækker private investeringer.

Til Jakob Ellemann-Jensen sagde han, at der ikke skulle afleveres flere skattekroner til EU-budgettet. Eventuel finansiering af garantierne skal altså findes inden for budgettet, og det eneste, landene kunne blive enige om, var, at det var smartest at holde fast i Kommissionens forslag om midler fra Horisont 2020 og Connecting Europe. Det havde Danmark måttet acceptere. Ministeren uddybede endvidere, at samlenotatet var oversendt, før der var afholdt yderligere møder i sagen, men at det nu stod klart, hvordan landene fordeler sig. Fra dansk side vil man selvfølgelig fortsætte med at varetage danske interesser, også når man i fremtiden skal gøre brug af fonden.

Man kunne ikke sige noget om, hvor mange af projekterne der vil have med grøn omstilling at gøre. Ministeren havde selv fokuseret meget på energiinfrastruktur, som er et oplagt sted at forstærke den grønne omstilling via et sammenhængende elnet. Det kræver store investeringer og afhænger også af viljen til at investere og kunne aktivere noget privatkapital. Der var intet til hinder for grønne projekter, og der var inden for både transportområdet og energiområdet blevet peget på forskellige muligheder.

Ministeren understregede, at garantien ikke påvirker det danske finanspolitiske råderum, fordi den er finansieret inden for EU-budgettet. Det er kun, hvis det viser sig, at investeringerne ikke er så rentable som antaget og man ender med at skulle trække på garantien, at der vil blive trukket veksler på EU-budgettet. Det kan så føre til en diskussion af,

om man vil ændre på det. I så fald vil den danske holdning forblive den samme: Hvis der bliver brug for flere penge, må man omprioritere endnu flere penge inden for EU's budget. Ministeren tilføjede, at hvis der kræves flere penge i fonden og det kan finansieres inden for EU's budget, har det heller ingen betydning for det finanspolitiske råderum.

Per Clausen bad ministeren give et mere enkelt svar på, om det vil øge de statslige udgifter. Han havde noteret sig, at regeringen var tilfreds med, at det ikke kan udelukkes, at EFSI-midler også bruges til grøn omstilling. Det var et lavt ambitionsniveau at have, og det lød ikke overbevisende for en regering, der forsøger at markere sig som førende inden for grøn omstilling i Danmark og i Europa.

Jakob Ellemann-Jensen sagde, at man jo havde taget diskussionen én gang om, at når man udsteder garantier, kan man risikere, at de skal opfyldes, og dermed kan der opstå en diskussion om, hvor pengene skal findes. Den eksisterende aftale kunne vel ikke laves om? Hvad angik gearingen af kapital i fonden, handlede det om at geare med privatkapital. Hvordan var det muligt for Femernforbindelsen?

Holger K. Nielsen sagde, at det var et spørgsmål om lidt mere offensivt at sige, at investeringer, er en vigtig del af den grønne omstilling. Grøn omstilling lod dog ikke til at spille den store rolle, når man så på projektkriterierne. Han konkluderede ud fra ministerens svar, at der ikke vil være konsekvenser for det finanspolitiske råderum i Danmark.

Økonomi- og indenrigsministeren sagde, at det var korrekt, at der ikke var taget beslutninger, der ville få konsekvenser for råderummet, og at der var anvist fuld finansiering fra EU's budget. Ministeren tog dog højde for, at diskussionen kan opstå på ny, hvis garantien bliver udløst og der er behov for flere penge. Hvis der var behov for det, uddybede ministeren gerne skriftligt.

Han undrede sig over, at Holger K. Nielsen mente, at det var et kedeligt svar at give, at der ikke er noget, der udelukker grønne projekter. Ministeren syntes, man skulle glæde sig over, at der potentielt er 315 mia. euro til grønne investeringer. Det havde der ikke været uden EFSI. Ministeren fremhævede, at han var stolt af den nuværende regerings miljø- og energipolitik og syntes, at man havde nået mange resultater, som Danmark er velrenommeret for ude i verden. Man skal dog have respekt for, at nogle lande i Europa har en meget høj arbejdsløshed, og at de kan have brug for at tage nogle beslutninger og foretage nogle investeringer, der ikke direkte har med grøn omstilling at gøre. Det behøver ikke slå skår i den grønne glæde over danske resultater, og man skal klart overveje, om der er projekter, hvorved Danmark kan fremme en grøn omstilling. Det kunne f.eks. være en bedre europæisk energiinfrastruktur, som er til gavn for et vindmølleland som Danmark.

Til Jakob Ellemann-Jensen sagde ministeren, at det ville være relevant at vi overveje et OPP-projekt i forbindelse med Femern, men ham bekendt havde de overvejelser ikke været i spil, og det forekom derfor ikke så oplagt. Oplagte projekter inden for fondens rammer er derimod de projekter, hvor der skal private investorer ind for at få et i øvrigt

21. Europaudvalgsmøde 9/3-15

fornuftigt og rentabelt projekt. Men dermed ikke sagt, at der ikke kan være andre relevante projekter på dansk jord eller imellem Danmark og nabolande. Det måtte man vurdere på et senere tidspunkt.

Ministeren rundede af med at sige, at investeringerne handler om, hvorvidt projekterne er gode nok, hvilket regeringen synes gør sig gældende for Femern Bælt-projektet. Fra dansk side har man umiddelbart opmærksomhed på andre projekter, men Femernprojektet er ligeså relevant, rentabelt og af europæisk merværdi, som det var, før fonden kom i spil.

2. Implementeringen af det styrkede banksamarbejde

– Status

Rådsmøde 3375 – Økofin (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 9)

Økonomi- og indenrigsministeren: Der planlægges en kort orientering. Der er ikke lagt op til substansdrøftelser eller beslutninger.

Den nye formand for den fælles afviklingsinstans, Elke König, ventes at give en status for arbejdet med at etablere afviklingsinstansen. Afviklingsinstansen vil først skulle påtage sig sine fulde opgaver fra og med 1. januar 2016. Indtil da vil organisation og planlægning af krisehåndtering blive udviklet.

Det er muligt, Kommissionen vil give en status over national implementering af direktivet om genopretning og afvikling af nødlidende kreditinstitutter (BRRD). BRRD gælder alle EU28-lande, både inden for og uden for banksamarbejdet. National implementering af BRRD i de deltagende lande er samtidig en forudsætning for den fælles afviklingsinstans' arbejde. Implementering af BRRD skaber således grundlaget for at etablere nationale afviklingsfonde og nationale afviklingsmyndigheder, som skal indgå i den fælles afviklingsfond og den fælles afviklingsinstans inden for banksamarbejdet for de deltagende lande. Kravet var egentlig implementering af BRRD fra 1. januar i år, men kun få lande kan nå denne relativt stramme deadline.

Kommissionen vil også give en status over national ratifikation af den mellemstatslige aftale om den fælles afviklingsfond, som er nødvendig for at den fælles fond kan etableres pr. 1. januar 2016.

3. Bidrag til Det Europæiske Råd 19.-20. marts 2015: Landespecifikke økonomiske analyser

– *Præsentation af Kommissionen*

KOM (2015) 0085

Rådsmøde 3375 - Økofin (2015-16) – bilag 2 (supplerende samlenotat side 2)

KOM (2014) 0902 (2014-15) – bilag 1 (regeringens notat om det europæiske semester og den årlige vækstundersøgelse 2015)

EU-note (2014-15) – E 8 (note af 3/12-14 fra den økonomiske konsulent om Kommissionens årlige vækstundersøgelse og rapport om varslingsmekanismen)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (2014-15) – bilag 285 (fortroligt dtfo.ft.dk) (side 351, lukket samråd 5/12-14 om Kommissionens vækstanalyse 2015)

EUU alm. del (2014-15) – bilag 286 (side 372, senest behandlet i EUU 5/12-14)

Økonomi- og indenrigsministeren: Kommissionen skal præsentere sine nye økonomiske analyser af de enkelte EU-lande. Analyserne indeholder vurderinger af landenes opfølgning på sidste års landespecifikke anbefalinger samt dybdegående analyser for de 16 lande, der blev udpeget i varslingsrapporten under makroudbalancesproceduren.

Kommissionen konkluderer, at der samlet set har været fremskridt med opfølgningen på sidste års anbefalinger. Der er relativt få tilfælde, hvor landene enten har sikret fuld gennemførelse af en anbefaling eller slet ikke har fulgt op på en anbefaling. I de fleste tilfælde er landene i gang, og der er klare tegn på forbedringer i de lande, der har gennemført reformer. Analyserne bekræfter, at det styrkede økonomiske samarbejde i EU spiller en vigtig rolle i at få sat spotlight på de vigtigste udfordringer i de enkelte lande.

Hvad angår makroudbalancesproceduren, konkluderer Kommissionen, at ubalancerne gradvis reduceres, men at der i nogle EU-lande fortsat er risici relateret til høj gæld over for udlandet, høje private og offentlige gælds niveauer, svag produktivitet og ubalancer på betalingsbalancerne.

Kommissionen konkluderer, at der er alvorlige ubalancer i Frankrig, Italien, Portugal, Kroatien og Bulgarien. I forhold til 2014 udgør dette en skærpelse af proceduren for Frankrig og Bulgarien og en nedtrapning af proceduren for Slovenien. Danmark har i år ikke været udpeget til en dybdegående analyse.

Hvad angår rapporten om Danmark, bemærker Kommissionen, at dansk økonomi er i bedring. Kommissionen konkluderer, at vi har gjort fremskridt med at følge op på de ländespecifikke anbefalinger fra 2014, herunder gennem beskæftigelsesreformen, reformen af erhvervsuddannelserne og opfølgning på Produktivitetskommissionens anbefalinger.

Rapporten peger på, at der fortsat er udfordringer, bl.a. i forhold til at fremme beskæftigelsesegnetheden for personer på kanten af arbejdsmarkedet, reducere frafaldet på erhvervsuddannelserne og øge konkurrencen i servicesektoren. Kommissionen nævner også udfordringen med at sikre, at universiteternes forskningsresultater i tilstrækkelig grad omsættes til innovation.

Vi er tilfredse med, at analysen generelt peger på, at regeringens reformkurs er den rigtige. De udfordringer, Kommissionen peger på, er vi i fuld gang med at tage hånd om. Vi gennemfører reformer, der øger produktiviteten og forbedrer virksomhedernes vilkår, samt reformer, der øger uddannelsesniveaueet og beskæftigelsen.

Regeringen vil følge op på Kommissionens landerapport i Danmarks nationale reformprogram for 2015.

Jakob Ellemann-Jensen var med på, at der ikke var lavet dybdegående analyser af Danmark i denne omgang, men han gik ud fra, at Danmark fortsat fik en løftet pegefinger over for høj privat gæld.

Økonomi- og indenrigsministeren bekræftede, at der var blevet peget på høj privat gæld i Danmark, men man plejer at sige, at Danmark har været igennem en boligkrise, uden at realkreditinstitutter af den grund havde et problem, på trods af at gælden var bundet op der.

4. Implementering af stabilitets- og vækstpagten

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2015) 0112, KOM (2015) 0113, KOM (2015) 0114,

KOM (2015) 0115

Rådsmøde 3375 – Økofin (2015-16) – bilag 2 (supplerende samlenotat side 12)

Økonomi- og indenrigsministeren: Frankrig har som bekendt en henstilling fra 2013 om at gennemføre strukturelle budgetforbedringer og bringe sit offentlige underskud under 3 pct. af BNP senest i 2015. Det står dog klart, at Frankrig ikke når at nedbringe underskuddet tilstrækkeligt til fristen. Ifølge reglerne kan et land få en ny henstilling med forlænget frist, hvis landet har gennemført strukturelle budgetforbedringer som anbefalet i henstillingen, og hvis væksten samtidig er svagere end ventet på tidspunktet for henstillingen. Hvis landet omvendt ikke har gennemført de krævede budgetforbedringer, skal proceduren optrappes med et pålæg, dvs. en skærpet henstilling, og eventuelt en bøde.

Kommissionen konkluderer, at Frankrig lige netop opfylder betingelserne for en forlængelse af henstillingen, og fremsætter på den baggrund forslag om, at Rådet tildeler Frankrig en revideret henstilling med nye stramningskrav og forlænger fristen for at bringe underskuddet under 3 pct. af BNP med 2 år til 2017.

Belgien og Italien har en gæld som overskrider grænsen på 60 pct. af BNP. Ifølge gældsreglen skal de gennemføre strukturelle budgetforbedringer, så gælden nedbringes med tilfredsstillende hastighed. De to lande har ikke gennemført disse stramninger, men Kommissionen peger på en række formildende omstændigheder (såkaldte relevante faktorer), herunder den ugunstige økonomiske udvikling, landenes efterlevelse af bestemmelserne om mellemfristede budgetmål og forpligtelser til strukturreformer.

Finland vil i år få en gæld lige over grænsen på 60 pct. af BNP i 2015, men Kommissionen peger også her på formildende omstændigheder. Kommissionen finder, at Belgien, Italien og Finland ud fra en samlet vurdering efterlever stabilitets- og vækstpagtens krav og derfor ikke skal tildeles henstillinger.

Danmark har ikke stemmeret i sager om eurolande, men sagerne er relevante for Danmark, da vi som bekendt selv er omfattet af regler om henstillinger og vurdering af efterlevelse af henstillinger. Regeringen accepterer Kommissionens konklusion, men havde gerne set, at Frankrigs efterlevelse af reglerne havde været mere overbevisende. Vi noterer kritisk, at Kommissionens vurdering indebærer, at Frankrigs efterlevelse af henstillingen er på grænsen af det tilstrækkelige. Frankrig har angiveligt lige præcis gjort tilstrækkeligt til at slippe med en ny henstilling, men Frankrig burde efter vores vurdering have gjort mere for at sikre en klarere efterlevelse af de hidtidige krav, især fordi Frankrig allerede har fået længere snor flere gange siden den første henstilling i 2009.

Regeringen synes samtidig, at det er positivt, at Frankrig er i gang med at få sin finanspolitik ind på et mere holdbart spor, og at Frankrig kun får 2 år ekstra, og ikke 3 år, som de selv ønsker. Det er også positivt, og at Frankrig forpligtes til meget nødvendige strukturelle reformer og nye strukturelle budgetforbedringer til og med 2017, herunder allerede i indeværende år. Det er så til gengæld afgørende, at Frankrig nu leverer de aftalte anbefalinger.

Kommissionens forslag er formentlig det bedste bud på en balanceret løsning, som der kan opnås enighed om. Der er andre lande, som stiller spørgsmål til sagen og finder, at der er tale om et grænsetilfælde, men der er ikke nogen lande, som arbejder for en grundlæggende anden konklusion end Kommissionens forslag.

Regeringen kan på denne baggrund acceptere de foreslåede løsninger i sagerne om Frankrig og de øvrige lande, som der ventes enighed om på Økofin. Det positive er, at samarbejdet og reglerne har en effekt, fordi Frankrig forpligtes til at styrke sin finanspolitik og reformarbejdet. Det afgørende er nu, at Frankrig også leverer.

Per Clausen syntes, at Kommissionens holdning til Frankrig var relativt fornuftig, men kunne man opfatte Kommissionens store fleksibilitet over for Frankrig som et kursskifte – også hvis man ser det i sammenhæng med de andre lande, hvor Kommissionen heller ikke mener, der er grund til tiltag? Man må formode, at andre lande, der fremover står i samme situation, vil modtage den samme venlige behandling.

Jakob Ellemann-Jensen fandt det interessant, at Kommissionen er unødigt blødsøden over for Frankrig, der fører en uansvarlig økonomisk politik. Var der forskel på behandlingen af store og små lande, eller var der tale om et kursskifte fra Kommissionens side?

Økonomi- og indenrigsministeren svarede, at man kunne diskutere, hvad der var kursskifte. Situationen var den, at Frankrig tidligere havde fået snor og nu fik det igen. Man kunne dermed også sige, at der var brug for et kursskifte, hvor man trak lidt hårdere i tøjlerne. Man skulle huske på, at de fælles spilleregler gør, at landene anerkender, at deres økonomier er forbundne. Nogle lande havde leveret i mindre grad og var blevet mødt med kritik og nye krav. Regeringen havde hele vejen igennem argumenteret for, at man ikke skulle lave reglerne om, fordi de indeholder en høj grad af fleksibilitet. Kommissionen vurderer landene enkeltvis, og der er en verden til forskel på, om man har lånt en masse penge i andre lande eller holder sig inden for de generelle budgetregler. Danmark var dog klart kritisk over for Frankrig, fordi det er vigtigt, at et stort land som Frankrig går forrest i at levere inden for reglerne. Frankrig skal levere nu, hvor de igen har fået lidt snor. At dømme ud fra den franske premierminister eller den nye franske finansminister var der noget, der tydede på, at man agtede at gøre et forsøg. Det er dog ikke nok: Der skal leveres, før det tæller, og det skal ske i år.

UDG 5. Proceduren for makroøkonomiske ubalancer

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2014) 0904

Rådsmøde 3375 - økofin (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 16)

EU-note (2014-15) – E 8 (note af 3/12-14 fra den økonomiske konsulent om Kommissionens årlige vækstundersøgelse og rapport om varslingsmekanismen)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (2014-15) – bilag 286 (side 372, senest behandlet i EEU 5/12-14)

Punktet var udgået.

6. Portugals førtidsindfrielse af IMF-lån

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (Økofin) den 10. marts 2015, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse Rådsmøde 3375 - Økofin (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 18)*

Økonomi- og indenrigsministeren: Portugal ønsker før tid at tilbagebetale en del af sit lån fra IMF, som indgik i låneprogrammet til Portugal i 2011. Portugal ønsker at tilbagebetale ca. 14 mia. euro af de ca. 25 mia. euro, som er udbetalt fra IMF. Det skyldes, at IMF-lånet har højere rente end de øvrige internationale lån og de renter, Portugal selv kan opnå ved at udstede statsobligationer på markedet. Som bekendt fik også Irland sidste år lov at førtidsindfri sine IMF-lån. Førtidsindfrielse af IMF-lånet kræver accept fra de andre internationale långivere, dvs. EU-28 og eurolandene, der ligesom IMF hver har ydet ca. en tredjedel af det samlede lån til Portugal. Modsat Irland er der ingen bilaterale lån til Portugal.

Portugal forventes at finansiere tilbagebetaling med udstedelse af gæld med mindst samme løbetid som IMF-lånets restløbetid. Det giver god mening for Portugal at tilbagebetale IMF før tid, da det sparer renteudgifter (trojkaen skønner en mulig besparelse på ca. 4 mia. kr. i alt over hele tilbagebetalingsperioden). Tilbagebetalingen øger ikke risikoen for EU-28, bl.a. fordi IMF-lånet under alle omstændigheder står over de øvrige lån i prioritetsrækkefølgen og skal tilbagebetales først, hvis Portugal ikke kan tilbagebetale alle sine kreditorer. Portugal vil efter førtidsindfrielsen fortsat skylde IMF penge, og IMF vil derfor også deltage i programopfølgningen som hidtil.

Regeringen støtter førtidsindfrielsen i forhold til EU-28-lånet. Det er en forudsætning, at eurolandene som ventet også accepterer førtidsindfrielsen, for så vidt angår deres lån til Portugal.

7. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

8. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3379 (udenrigsanliggender) den 16. marts 2015

1. Afrika

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3379 - udenrigsanliggender (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udenrigsministeren: Denne gang skal vi også drøfte EU's strategiske forhold til Afrika. Drøftelsen var forudset til rådsmødet i februar, men blev udsat og afvikles nu i stedet på det forestående rådsmøde den 16. marts. Jeg vil ikke gentage mit indlæg fra den 6. februar, men blot nævne, at vi fra dansk side også vil benytte anledningen til at presse på for mere fokus på den kritiske situation i Sahel.

2. Libyen

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3379 - udenrigsanliggender (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 5)

Udenrigsministeren: Vi skal igen drøfte situationen i Libyen, som er meget alvorlig. Fra EU's – og dansk – side bakker vi op om FN's mæglingsbestræbelser. Fokus p.t. bør være at få etableret en varig våbenhvile og få iværksat en inkluderende national dialog- og forsoningsproces med FN som facilitator. Samtidig er det vigtigt, at vi overvejer, hvilke skridt EU skal tage, hvis forhandlingerne enten går godt og det lykkes at få etableret en våbenhvile og en samlingsregering, eller hvis forhandlingerne går i tomgang eller bryder sammen. Flere tiltag er under overvejelse, inklusive en justering af EU's tilstedeværelse i Libyen, støtte til kontrol med de porøse grænser – både til lands og til vands – og forberedelse af sanktioner, som er målrettet de såkaldte spoilere af forhandlingsprocessen og iværksættes, hvis forhandlingerne ikke giver resultater. Hvilke tiltag EU beslutter sig for, vil derfor også afhænge af udviklingen i FN-forhandlingssporet.

3. EU's østlige partnerskab

– *Politisk drøftelse*

JOIN (2013) 0004, KOM (2013) 0289, KOM (2013) 0290

Rådsmøde 3379 - udenrigsanliggender (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 7)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (2013-14) – bilag 226 (side 491, senest behandlet i EUU 13/12-14)

Udenrigsministeren: Rådets drøftelse af EU's østlige partnerskab er led i forberedelserne til topmødet i Riga den 21.-22. maj 2015. Østpartnerskabet er endnu vigtigere nu end nogensinde før. Med frosne konflikter, konflikten i det østlige Ukraine, stilstand og desværre også tilbagegang for demokrati og menneskerettigheder i nogle østpartnerskabslande er det afgørende, at EU fastholder sit engagement i sit østlige nabo område. EU skal bidrage til at skabe stabilitet, sikkerhed samt økonomisk og demokratisk udvikling. Lykkes det ikke, rammer det ikke bare partnerlandene, men også EU selv, som konflikten i Ukraine kun alt for tydeligt har vist. Topmødet falder således også på et tidspunkt, hvor EU er i gang med en nøje gennemgang af hele EU's naboskabspolitik. Signaler og beslutninger fra topmødet kan på den baggrund få ekstra stor betydning.

Det er endnu for tidligt at sige noget alt for håndfast om udkommet af Rigatopmødet. Dels er forberedelserne først nu ved at tage fart. Dels skaber konflikten i Ukraine selvsagt også usikkerhed om hele situationen og stemningen på tidspunktet for topmødets afholdelse. Med de forbehold forventer jeg følgende resultater:

- Øget individualisering af EU's forbindelser med det enkelte partnerskabsland med udgangspunkt i partnerskabslandenes egne kapaciteter og ambitioner og ikke som i dag generelle skabeloner for alle.

- Støtte til de tre lande med associerings- og vidtgående frihandelsaftaler (dvs. Ukraine, Moldova og Georgien) til gennemførelse af aftalerne.

- Mulig beslutning om visumfrihed til Georgien og Ukraine pr. 1. januar 2016, forudsat at de opfylder alle betingelserne, og muligvis en aftale om visumlettelse med Hviderusland – igen, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Et endeligt udkast til en visumlempelsesaftale med Hviderusland foreligger endnu ikke, idet forhandlingerne stadig pågår. Derfor og i en tid, hvor de officielle forbindelser med Hviderusland er lagt på is, er det regeringens holdning, at det bliver så meget desto vigtigere at styrke de mellemfolkelige kontakter.

Jeg vil også nævne forventet styrket samarbejde inden for bl.a. energi, transport og den private sektor samt styrket dialog med civilsamfundet. Fra dansk side ser vi positivt på det mulige udfald af Rigatopmødet.

4. Irak/Syrien-strategien

– Rådskonklusioner/(Evt.) Politisk drøftelse

Rådsmøde 3379 - udenrigsanliggender (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 9)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (2014-15) – bilag 309 (side 432, behandlet i EUU 12/12-14 -

Referat fra 6/2-15 foreligger endnu ikke)

Udenrigsministeren: I forlængelse af tidligere drøftelser her i udvalget vil jeg orientere om den nye regionale EU-strategi vedrørende Syrien, Irak og bekæmpelsen af terrorgruppen ISIL.

Ikke mindst i lyset af den trussel, som vi for ganske nylig har mærket i Danmark, er det afgørende, at alle sejl sættes til i kampen mod ISIL og i forhold til konflikterne i Syrien og Irak. Nok var terrorangrebene den 14. og 15. februar ikke direkte relateret til ISIL og til konflikterne i Irak og Syrien. Men vi ved, at mange unge mænd fra Danmark, Europa og andre dele af verden tager til netop Syrien og Irak for at melde sig under ISIL's faner. ISIL's position og magtbase i Irak og Syrien udgør et arnested for terrorisme, hvorfra ISIL spreder had og inspirerer og fostrer potentielle terrorister i Danmark og andre vestlige lande. Det er derfor positivt, at den høje repræsentant forud for udenrigsrådsmødet den 9. februar præsenterede en ny regional strategi for en samlet EU-tilgang til Syrien, Irak og bekæmpelsen af ISIL.

Strategien indeholder en række stabiliserings- og udviklingstiltag samt diplomatiske indsatser, som supplerer den internationale militære indsats mod ISIL – og som flugter godt med den brede spektrerede danske tilgang og med arbejdet i den internationale koalition mod ISIL. Jeg forventer, at vi vedtager rådskonklusioner, som hilser strategien velkommen, på mødet i Udenrigsrådet den 16. marts.

Konkret lægger strategien vægt på at støtte stabiliseringsindsatser og initiativer, der skal imødegå voldelig ekstremisme, ligesom den sætter ind mod finansiering af terror og tilstrømningen af udenlandske krigere til regionen. Den nye strategi skal ses i sammenhæng med EU's antiterror- og udenlandske krigere-strategi, som blev vedtaget den 20. oktober 2014.

Desuden indeholder strategien en række landespecifikke tiltag. I forhold til Syrien omfatter disse eksempelvis støtte til FN's bestræbelser for at nedbringe volden i Aleppo, tilvejebringelse af politisk dialog mellem de stridende parter og støtte til den moderate syriske opposition. For Iraks vedkommende fokuserer strategien særlig på at støtte op om den irakiske regerings inkluderende politik, ligesom den betoner behovet for at bekæmpe korruption og skabe økonomisk udvikling. Der afsættes 1 mia. euro i 2015-2016 til strategiens initiativer. Midlerne findes inden for den eksisterende flerårige finansielle ramme.

Jeg håber, at strategien vil være med til at samle EU's og medlemslandenes initiativer mod truslen fra ISIL i Irak og Syrien og dermed bidrage til den samlede internationale indsats på området.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte – jf. sit skriftlige spørgsmål til justitsministeren – om man ville drøfte muligheden for en fælles strafferamme for udenlandske krigere, eller om det mere skulle handle om, hvordan man forhindrer folk i at drage af sted.

Udenrigsministeren forventede ikke, at man ville tale om strafferetligt samarbejde om udenlandske krigere, da det var justitsministrenes ressort. Det danske retsforbehold ville desuden udelukke Danmark fra sådan et samarbejde. Drøftelsen ville have fokus på udenrigspolitiske tiltag uden for Europa.

5. Eventuelt

Udenrigsministeren: Lad mig desuden nævne, at vi under frokosten forventes at drøfte spørgsmålet om migration. De migrationsstrømme til Europa, som vi oplever i øjeblikket, er uden fortilfælde, og konsekvenserne kan mærkes i hele EU. Håndteringen er derfor en sag, der står højt på dagsorden, både hvad angår de eksterne og de interne aspekter.

Jeg forventer, at der blandt udenrigsministrene bliver en drøftelse af de eksterne aspekter af migration, herunder særlig mulighederne for at styrke samarbejdet med relevante tredjelande om bekæmpelsen af menneskesmuglere og om kapacitetsopbygning i disse lande.

Per Clausen nævnte, at man under middagen ville drøfte migrationsstrømmene til EU med fokus på hvordan man modvirker menneskesmuglernes aktiviteter. På baggrund af de andre emner, ministeren havde nævnt, mente han, at der var dybereliggende grunde til migrationen end menneskesmuglernes effektivitet.

Holger K. Nielsen var enig i, at migrationsstrømmene er et kæmpe problem for Europa. Han havde med Udenrigspolitisk Nævn ugen forinden besøgt en jordansk flygtningelejr med 83.000 mennesker. 1 million syrere var på flugt, og hertil kom flygtninge fra andre lande. Libyen var en tikkende bombe, og det var ikke sikkert, at EU kunne gøre så meget der. Diskussionen rakte langt ud over menneskesmugleri. Man burde derfor diskutere mere dybdegående, hvad man i fællesskab kunne gøre ved det. Det er det, EU er til for.

Udenrigsministeren svarede, at flygtningestrømmene ikke bare stoppes ved at stoppe menneskesmuglerne. Problemet med menneskesmuglerne er, at de folk, der har råd til at betale dem, ikke nødvendigvis er dem med det største beskyttelsesbehov. De er som regel ubemidlede og sidder i FN's flygtningelejre. Det, der skal til, er jo at få stoppet de store konflikter i Syrien og Libyen, som fostrer store grupper af mennesker, der frygter for deres liv og er fanget i nabolandene. I både Syrien og Libyen udgør FN's mæglere det største håb om fred. I Syrien havde han mødt FN's forhandler Staffan di Mistura ugen før og fået en status. Der arbejdes stadig på en form for freeze-zone omkring Aleppo som en start på en proces, der kunne føre til længerevarende løsninger. Men så længe Syrien er et inferno af vold og hærgen og overgreb, kan nok så mange indsatser ikke hjælpe. I Libyen var konflikten endnu ikke gået nær så meget i hårdknude, så der var lidt større håb. FN's forhandler havde besøgt det uformelle rådsmøde i Riga og fortalt, at der var håb om en løsning, og at EU kunne bakke op ved at få gang i investeringerne, humanitær hjælp og genopbygning, så de yderligtgående militser ikke får samme fodfæste som i Syrien. Derudover kommer en generel kapacitetsopbygning i hele det nordlige Afrika og Mellemøsten, som skal gøre de civile samfund i stand til at varetage borgernes interesser og skabe sikkerhed, lov, orden, fungerende politi, skolevæsen og myndighedsudøvelse. Her er Danmark blandt de mest aktive, og det har man tilkendegivet over for FN's forhandlere at man vil fortsætte med.

Holger K. Nielsen sagde, at det aktuelle problem er, at migrationspresset skal håndteres, indtil situationen i landene stabiliseres. Man kunne forvente mange flere flygtninge både fra Libyen og Syrien. Var det ikke på tide at begynde at diskutere en mere solidarisk fordeling af flygtningene og en mere sammenhængende europæisk politik på området?

Udenrigsministeren svarede, at hvordan flygtninge skulle fordeles og registreres, lå primært hos justitsministrene. De sydeuropæiske lande stod i en svær situation, og man måtte bistå de hårdest pressede lande. Samtidig var det vigtigt at fastholde de retslige rammer inden for Schengen, dvs. at få registreret flygtningene. Ellers bringer man hele det fælles europæiske asylsystem i spil, og det er der ingen – heller ikke flygtningene – der har nogen interesse i. Han forventede ikke, at det ville blive drøftet direkte på mødet.

6. Siden sidst

Udenrigsministeren: Endelig vil jeg nævne sidste nyt vedrørende Bosnien-Hercegovina. De helt nødvendige bosniske reformer har været kørt fast, og det politiske system er fortsat ineffektivt og gidsel for de etniske skyttegravskrige, der er ført med ind i den politiske struktur. Det har EU forsøgt at gøre noget ved. Som jeg orienterede om den 15. december, er der derfor fra EU's side taget initiativ til en fornyet tilgang over for Bosnien-Hercegovina med henblik på at få sat stabiliserings- og associeringsaftalen i kraft.

Initiativet ser nu ud til at have båret frugt. Det bosniske lederskab har på EU's opfordring indgået en skriftlig reformforpligtelse, som efterfølgende er godkendt af de politiske ledere og det bosniske parlament. Bosnien-Hercegovina forpligter sig til implementering af en række specifikke og nødvendige reformer. Disse reformer skal bl.a. sikre funktionalitet og effektivitet på alle regeringsniveauer samt skabe fremdrift i EU-sporet. På baggrund af vedtagelsen af den skriftlige forpligtelse fra bosnisk side forventes der på rådsmødet den 16. marts (udenrigsanliggender) at blive vedtaget rådskonklusioner, der skal bane vejen for en efterfølgende ikrafttrædelse af stabiliserings- og associeringsaftalen. Den fornyede tilgang, herunder ikrafttrædelse af stabiliserings- og associeringsaftalen, støttes fortsat fra dansk side. Der er håb om, at det vil lykkes at skabe fornyet fremdrift denne gang.

Holger K. Nielsen fandt udviklingen positiv. Får man Serbien til at lægge pres på Republika Srpska? Så vidt han kunne se, var de den største hindring for at få det til at fungere bedre i Bosnien.

Udenrigsministeren svarede, at som traditionen tilskriver, havde man under det uformelle rådsmøde besøg af kandidatlandene, herunder Serbien. Her mindede man dem om, at EU lægger stor vægt på, at de fører en udenrigspolitik, der flugter med EU's udenrigspolitiske sigtelinjer, selv om det ikke er en del af de mere slaviske forhandlinger. Som sagt var der håb om, at det ville lykkes nu. Bilateralt havde ministeren ikke været i kontakt med den serbiske minister for nylig, men der pågik en intens dialog mellem EU og Serbien også om dette.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 3380 (almindelige anliggender) den 17. marts 2015

Udenrigsministeren ville først forelægge to sager til forhandlingsoplæg, selv om de ikke var på rådsmødedagsordenen den 17. marts. De resterende punkter var til orientering.

1. Forberedelse af Det Europæiske Råd den 19.-20. marts 2015 (Udkast til konklusioner)

– *Politisk drøftelse*

KOM (2014) 0902, KOM (2014) 0904

Rådsmøde 3380 – almindelige anliggender (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 2)

Det Europæiske Råd 19-20/3-15 (2015-16) – bilag 1 (udkast til kommenteret dagsorden vedr. DER 19-20/3-15)

Udenrigsministeren: På vores møde den 17. marts forventer jeg, at der vil være en første drøftelse af udkastet til Det Europæiske Råds konklusioner. Jeg forventer, at energiunionen bliver et hovedemne på mødet. Efter min opfattelse handler etableringen af energiunionen grundlæggende om, hvordan vi for alvor sætter gang i den omfattende grønne omstilling, der skal til for at nå EU's langsigtede energi- og klimamålsætninger og øge EU's forsyningssikkerhed.

Kommissionen fremsatte et forslag til en strategi for energiunionen den 25. februar, og efter min mening er det et rigtig godt udgangspunkt for de kommende ugers drøftelser. Det er det rigtige initiativ på det rigtige tidspunkt. Over de næste 10 til 15 år skal 80 pct. af EU's samlede kraftværkskapacitet under alle omstændigheder udskiftes. Det er en unik chance for at bryde med EU's historiske og meget dyre afhængighed af import af fossile brændsler.

Jeg vil fremhæve tre ting, som set fra min stol er helt centrale for, at EU fremover kan imødekomme den stigende energiefterspørgsel, samtidig med at de rette betingelser for en grøn omstilling skabes.

For det første skal alle sejl sættes for at færdiggøre det indre energimarked. Et styrket regionalt samarbejde gennem udbygning af energiinfrastruktur vil være et vigtigt instrument til at løfte det indre energimarked et niveau op. Det vil også styrke konkurrenceevnen, øge integrationen af vedvarende energi og forbedre forsyningssikkerheden i EU.

For det andet skal vi arbejde for, at fokus på investeringer i energieffektivitet fastholdes. Det er vigtigt at udnytte den erfaring, EU har inden for effektive energiteknologier. Mange af løsningerne findes allerede – nu skal de udbredes. Investeringer i energieffektivitet vil være en drivkraft for øget eksport, vækst og beskæftigelse i EU.

For det tredje skal vi styrke EU's energidiplomati i lyset af det seneste års begivenheder i vores nabolande. Ved at etablere nye energipartnerskaber uden for EU og styrke koordi-

nationen af EU's eksterne energipolitik kan vi medvirke til at diversificere energiforsyningen, forbedre energiinfrastrukturen og reducere afhængigheden af russisk gas og olie.

Samlet set skal vi vænne os til at tænke mere langsigtet og europæisk, når det gælder EU's energipolitik. Og her er etableringen af energiunionen et rigtig godt første skridt.

Endelig lægges der op til et styrket klimadiplomati frem mod COP21 for at fastholde presset for, at alle bidrager, så vi får en klimaafnåte i Paris. Det arbejde støtter vi fra dansk side. Der forventes også en drøftelse af Ukraineakrisen, herunder status over implementeringen af Minsk II. Det kan på nuværende tidspunkt ikke afvises, at stats- og regeringscheferne vil skulle forholde sig til en eventuel stramning af EU's sanktioner over for Rusland. Det vil afhænge af udviklingen på jorden. Herudover forventes der en kortere drøftelse af det europæiske semester, topmødet i Riga om det østlige partnerskab og Libyen.

2. Det europæiske semester – synteserapport 2015 og køreplan for semesteret

– *Præsentation/status*

KOM (2014) 0902, KOM (2014) 0906

Rådsmøde 3380 - almindelige anliggender (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 5)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (2014-15) – bilag 309 (side 451, senest på dagsorden i EUU den 12/12-14 - punktet blev ikke nævnt)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

3. Ny interinstitutionel aftale om bedre lovgivning

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3380 - almindelige anliggender (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 7)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO 4. Statutten for EU-Domstolen (udvidelse af antallet af dommere ved Retten)

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (generelle anliggender d.17. marts 2015, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde mhp. vedtagelse)*

COD (2011) 0901

Rådsmøde 3380 - almindelige anliggender (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 9)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (2012-13) – bilag 140 (side 543, senest behandlet i EEU 7/12-12)

EUU alm. del (2011-12) – bilag 488 (FO, side 987, forhandlingsoplæg forelagt EEU 23/3-12)

Udenrigsministeren: EU-domstolen fremlagde tilbage i marts 2011 en række forslag til effektiviseringer af EU-domstolens arbejdsmetoder og administration. Regeringen lægger stor vægt på en velfungerende og effektiv EU-domstol og stillede sig positiv over for disse forslag, som den daværende europaminister forelagde til forhandlingsoplæg i marts 2012. Jeg forelægger i dag et revideret forhandlingsoplæg om det sidste udestående element i den samlede pakke, der vedrører ansættelse af ekstra dommere til Retten ved EU-domstolen, da der er sket grundlæggende ændringer i forslaget.

Rettens sagsmængde er steget markant over de senere år, bl.a. efter EU's udvidelse og siden ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten, hvilket har medført et stort efterslæb af sager. EU-domstolen foreslog derfor, at der udnævntes 12 ekstra dommere i tillæg til de 28 dommere, som medlemslandene til sammen har udpeget til Retten.

Medlemslandene har længe været enige om, at der er et klart behov for ekstra dommere ved Retten. På den anden side har medlemslandene efter flere års forsøg ikke kunnet finde en model for, hvem der skal besætte de 12 ekstra dommerposter. I det lys er EU-domstolen kommet tilbage og foreslået en fordobling i antallet af dommere ved Retten i kombination med en nedlæggelse af den særlige personaleret for EU-ansatte. De syv dommerembeder herfra integreres i stedet som almindelige dommere ved Retten.

Samlet set går forslaget derfor ud på i første omgang at forøge dommerantallet med de oprindelig foreslåede 12 dommere. Dernæst overflyttes de syv embeder fra EU-Personaleretten og endelig som led i en tredje fase ansættes yderligere ni dommere. Det er altså disse ni dommere, der udgør nettoforøgelsen i forhold til EU-domstolens oprindelige forslag.

EU-Domstolen har peget på, at Retten har god brug for disse dommerkræfter for at sikre en effektiv og hurtig behandling af de tunge retssager, der involverer borgere og virksomheder. Domstolens seneste statistik for 2014 viser en fortsat stigning i antallet af sager ved Retten. Samtidig sikrer modellen fuld lighed mellem medlemsstaterne. Alle medlems-

lande, herunder Danmark, vil altså have det samme antal dommere ved Retten – nemlig to.

EU-Domstolens nye forslag nyder stor opbakning blandt medlemslandene, og det er formandskabets ambition at få bragt sagen til afslutning inden sommerferien. Jeg finder det derfor rigtigst at komme tilbage til Europaudvalget med sagen nu med henblik på et revideret forhandlingsoplæg.

FO Fra regeringens side ønsker vi at medvirke konstruktivt til at få det sidste – og afgørende – element på plads i reformpakken fra 2011. Vi lægger i den forbindelse vægt på, at det allerede er lykkedes at reducere de økonomiske konsekvenser med ca. 25 pct. gennem nedskæringer i antallet af såkaldte referendarer og andre assistenter for hver enkelt ekstra dommer. Regeringen agter at tilslutte sig den forventelige opbakning til EU-Domstolens reviderede forslag om en forøgelse af antallet af dommere ved Retten.

Lad mig afslutningsvis tilføje, at netop fordi jeg lægger så stor vægt på at sikre en effektiv EU-domstol, er det vigtigt, at vi også fremover og løbende tager debatten om EU-domstolens indretning. Jeg har selv for nyligt slået til lyd for, at det efter min mening ville øge EU-Domstolens autoritet og respekt, hvis den som andre europæiske og internationale domstole gav mulighed for dissenser, og hvis den som andre EU-institutioner og internationale domstole havde mere end et arbejdsprog.

Den debat ser jeg frem til at tage – også med EU-Domstolen selv.

Jakob Ellemann-Jensen sagde, at det var den slags fjol, der gør mange lidt trætte af systemet. Hvorfor skal et lille land som Danmark have lige så mange dommere som et stort land som Tyskland? Ideen med de 12 ekstra dommere var at tilgodese nogle af de større lande, men det kan man ikke blive enige om, fordi nogle små lande er dumstædige. Hvis det kan føre til en mere effektiv sagsbehandling, burde det sådan set være fint nok med flere dommere. Han støttede forhandlingsoplægget og var enig i ministerens betragtninger om dissens og sprog, navnlig det sidste. Det ville nok ikke vække jubel blandt de store lande, der nu ikke får flere dommere, hvis man også vil tage sproget fra dem.

Mikkel Dencker spurgte, hvorfor sagsmængden steg sådan. Havde EU-lovgivningen bredt sig, eller var den blevet mere kompleks? I Dansk Folkeparti så man det som et tegn på, at EU vokser i dybden og bredden, og det var man skeptisk overfor.

Holger K. Nielsen sagde, at Socialistisk Folkeparti støttede forhandlingsoplægget.

Finn Sørensen sagde, at Domstolen blandede sig for meget, men at problemet var den bagvedliggende traktat og Kommissionens evindelige indblanding i landenes lovgivning. Det var en fordel, hvis folk kunne få behandlet deres sager. Med henvisning til Jakob Ellemann-Jensens bemærkninger, pointerede han, at Domstolen er en politisk domstol med en helt anden måde at gribe domstolsarbejde an på end herhjemme. Derfor var det væ-

sentligt, at landene føler, de er repræsenteret i dommerkollegiet. Man har set afgørelser, der var stærkt præget af, at EU blev udvidet med en række østeuropæiske lande, hvorfra der kom nogle dommere med et helt andet syn på arbejdsmarkedsregulering, som også har præget afgørelser såsom Lavaldommen. Dommerne var vel præget af deres hjemlandes juridiske traditioner. Derfor skal landene være rimelig godt repræsenteret i dommerpanelet. Enhedslisten bakkede derfor op om forhandlingsoplægget og om ministerens forslag til reformer af Domstolen.

Udenrigsministeren takkede for tilslutningen. Han kunne ikke svare fyldestgørende på Mikkel Denckers spørgsmål, men det kunne være en årsag, at den økonomiske aktivitet mellem EU's lande var stigende. Sagsbehandlingstiden er gennemsnitligt 23,4 måneder. Inden for statsstøtte- og konkurrencesager er den 4 år, og gennem flere år er der blevet anlagt flere sager ved Retten, end der afsluttes. Alene i 2014 var antallet af verserende sager steget med ca. 100. Den lange sagsbehandlingstid havde indtil videre givet anledning til erstatningssager for 23,3 mio. euro. Ministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at han ikke troede, man ville erstatte det nuværende sprog, fransk, med ét andet sprog, men man kunne supplere det med engelsk, som flere mennesker taler.

Mikkel Dencker sagde, at Domstolenes behandlingstid er utilfredsstillende, men at det først og fremmest skyldes, at EU blander sig i for meget, og det var det, man grundlæggende skulle tage fat på. Dansk Folkeparti sagde nej til forhandlingsoplægget, fordi de ikke var med på at tilføre flere ressourcer.

Udenrigsministeren svarede, at det ikke er EU, der beslutter, hvor mange sager der skal anlægges ved EU-domstolen. Det er de europæiske borgere og virksomheder. Den stigende sagsmængde skyldtes altså ikke, at EU-systemet breder sig, men derimod at EU's borgere og virksomheder finder det nyttigt at prøve deres nationale tvister ved EU-domstolen.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

FO 5. Koordinations- og samarbejdstiltag for at facilitere konsulær beskyttelse af ikke-repræsenterede unionsborgere i tredjelande

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (generelle anliggender) den 17. marts 2015, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde mhp. vedtagelse*

KOM (2011) 0881

Rådsmøde 3380 - almindelige anliggender (2015-16) – bilag 2 (supplerende samlenotat)

Udenrigsministeren: Jeg vil gerne forelægge en sag om samarbejde på det konsulære område. Sagen forelægges med henblik på forhandlingsoplæg.

Forslaget handler om, at vi i EU bør tage bedst mulig vare på hinandens borgere, hvis de kommer i nød et sted uden for EU, hvor deres hjemland ikke har en ambassade. Som eksempel: Hvis en dansker rejser til et af de lande, hvor vi ikke har en ambassade, kan vedkommende få konsulær bistand fra et andet EU-land, hvis der opstår problemer, og hvis vi selv har svært ved at bistå. Det kan vi som et lille land, der ikke har ambassader i hele verden, nyde godt af. Og det gør vi allerede.

Samarbejdet på dette område er nemlig ikke nyt. Det har fungeret godt siden 1995 på baggrund af en rådsbeslutning og er skrevet ind i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde. Det er altså en traktatfæstet ret og pligt, som vi nu gennemfører i form af et direktiv, som senere skal omsættes i dansk ret. Hermed bliver det helt klart for borgerne, at de har ret til at få konsulær bistand fra andre EU-lande de steder, hvor vi ikke er repræsenteret.

Det er et grundlæggende princip i forslaget, at medlemslandene skal behandle andre EU-borgere på samme måde, som de ville behandle deres egne borgere. Det følger af det generelle ikkediskriminationsprincip. Samtidig lægger forslaget ikke op til en harmonisering af den konsulære bistand, som har meget forskellige traditioner i de enkelte EU-lande. Vi skal altså fortsat følge vores egen praksis og behandle andre EU-borgere, som vi ville behandle vore egne borgere. Direktivet sigter på koordination og samarbejde – ikke gensidig tilnærmelse.

Det er en del af forslaget, at Danmark kan vælge selv at tage ansvaret for en konsulær sag, også selv om den finder sted i et land, hvor vi ikke har en ambassade. Det er en god og pragmatisk mekanisme, som giver os mulighed for at tage en sag tilbage fra et andet EU-land, hvis vi vurderer, at det er den bedste løsning rent praktisk eller økonomisk.

FO Samlet set er der tale om et forslag, som i det store og hele formaliserer allerede eksisterende praksis og forpligtelser. Regeringen agter derfor at tilslutte sig forslaget.

Jakob Ellemann-Jensen så fælles konsulær bistand som en god ting. Så vidt han forstod, var det bare et spørgsmål om at formalisere og nedskrive de eksisterende procedurer. Risikerer man, at det fører til et større bureaukrati?

Mikkel Dencker bad ministeren bekræfte, at samarbejdet fandtes i forvejen i form af bilaterale aftaler, som man nu ville erstatte med et direktiv.

Holger K. Nielsen sagde, at Socialistisk Folkeparti støttede forhandlingsoplægget.

Finn Sørensen sagde, at Enhedslisten ikke støttede forhandlingsoplægget, da det var overflødig med EU-regulering af samarbejdet. Det havde han egentlig også troet at regeringen mente, ud fra de oplæg, man havde fået. Hvis man endelig skulle forstærke noget på området, så Enhedslisten gerne fællesnordiske ambassader. Finn Sørensen nævnte, at det kræver nogle ekstra ressourcer at varetage andre statsborgeres interesser, også fordi der er forskellige principper for, hvad statsborgere har ret til, som man må sætte sig ind i. Det syntes han ikke var rimeligt at pålægge medlemslandene.

Udenrigsministeren bekræftede, at der allerede var en praksis, der godt kunne fortsættes. Danmark havde sammen med bl.a. Storbritannien fået en række uhensigtsmæssige elementer taget ud af forslaget, så det nu blev en mere fleksibel ramme. F.eks er det – jf. Finn Sørensens spørgsmål om ressourcer – det land, hvis borgere får hjælp, der betaler. Og man vælger selv fra gang til gang, om man skal overlade det til et andet lands tjeneste at varetage borgerens interesser. Med så løs en struktur kunne man spørge om, hvad formålet med en fælles konsulærtjeneste var, og han troede, det var at synliggøre muligheden for borgerne. Flexibiliteten var stor, og selv Storbritannien, der normalt ikke er EU-entusiastisk, forventes at stemme for forslaget.

Mikkel Dencker så konsulærbistanden som et skridt i retning af fælles udenrigstjeneste- og -politik, hvad Dansk Folkeparti er imod. De var glade for det bilaterale samarbejde og kunne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Finn Sørensen sagde, at der var forskel på at oplyse borgerne om en ret, de har, og at regulere med et direktiv, for det plejede gerne at føre noget andet med sig. At direktivet var overflødig, havde man fået indtryk af i samlenotatet, hvor regeringen konkluderer, at der ikke er et særskilt behov for det. Hvad var der sket, siden man lavede samlenotatet?

Udenrigsministeren svarede, at man havde fået en hel del indrømmelser i retning af et mere fleksibelt direktiv siden samlenotatet.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

21. Europaudvalgsmøde 9/3-15

6. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

7. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3378 (landbrug og fiskeri) den 16. marts 2015

Fødevareministeren forelagde alle punkter til rådsmødet den 16. marts til orientering. Punkt 6 om FN's skovforum forelagde han på vegne af miljøministeren.

1. Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EU) 2015/104 for så vidt angår visse fiskerimuligheder for havbars og tobis

– *Politisk enighed/vedtagelse*

KOM (2015) 0041

Rådsmøde 3378 - landbrug og fiskeri (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 2)

Fødevareministeren: Det første punkt handler om fiskeriet efter tobis i 2015. Vi har fra dansk side bedt om at få punktet på dagsordenen. Det er meget vigtigt, at vi sikrer os, at forslaget bliver vedtaget inden fiskesæsonen starter den 1. april. Derfor har vi ikke taget nogen chancer. Heldigvis lander vi i år på et meget højere niveau for fiskeriet efter tobis. Den danske kvote når op på knap 337.000 tons.

Vi kan også støtte Kommissionens forslag om havbars. Endelig vil vi minde Kommissionen om, at der må findes en løsning på den store reduktion i fiskerimulighederne for tunge i Skagerrak og Kattegat.

2. Produktion og mærkning af økologiske produkter

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2014) 0180, KOM (2014) 0178, KOM (2014) 0179

Rådsmøde 3378 - landbrug og fiskeri (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 6)

EU-note (2013-14) – E 20 (note om forslag til nye regler for økologisk produktion)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (2014-15) – bilag 309 (side 464, senest behandlet i EUU 12/12-14)

- a) **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. XXX/XXX [forordningen om offentlig kontrol] og om ophævelse af forordning (EF) nr. 834/2007,**
- b) **Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomisk og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Handlingsplan for fremtidens økologiske produktion i Den Europæiske Union og**
- c) **Henstilling til en Rådsafgørelse om at bemyndige Kommissionen til at indlede forhandlinger om aftaler mellem den Europæiske Union og tredjelande i forhold til handel med økologiske produkter**

Fødevarerministeren: Punkt 2 er en drøftelse af økologiforslaget. Kommissionen gav med sit arbejdsprogram for 2015 sig selv en tidsfrist på 6 måneder for, at der skulle være enighed om forslaget. Forslaget blev fremlagt af den tidligere landbrugskommissær. Den nye kommissær, Phil Hogan, har understreget, at han er meget åben over for at tilpasse forslaget. Det er positivt. Det har jeg flere gange drøftet med kommissæren, senest på den store økologimesse i Nürnberg. På rådsmødet forventes drøftelsen at handle om kontrol og import.

Det er især spørgsmålet om kontrol af pesticidrester, der er et problem. Her ønsker vi at fastholde en kontrol af produktionsprocessen frem for en kontrol af det endelige produkt. Det ser dog ud til, at vi bevæger os i den rigtige retning på det punkt.

Et andet væsentligt spørgsmål er reglerne for import fra lande uden for EU. Vi skal ikke opstille så store krav, at udviklingslandene ikke kan eksportere til EU. Det giver ikke nødvendigvis mening, at EU's økologiregler skal anvendes for tropisk landbrugsproduktion. Det bedste vil være at holde fast i det såkaldte ækvivalensprincip, frem for at lande uden for EU fuldt ud skal leve op til EU's økologiregler.

Det er et omfattende forslag med mange hjørner. Grundlæggende er det vigtigt, at vi ikke gør det sværere at blive og være økolog. På en række punkter begynder det at se ud til, at vi nu får sikret den nødvendige fleksibilitet.

Finn Sørensen bad på baggrund af de meget forskellige høringssvar ministeren vurdere, om forslaget ville fremme omlægningen til økologisk landbrug eller ej.

Fødevareministeren svarede, at det var for tidligt at give en samlet vurdering. Der var nogle ting, regeringen mente burde luges ud. Heldigvis går den nye kommissær meget pragmatisk til værks. Kritikken af forslaget havde været ganske hård, og flere – også af de store – medlemslande havde opfordret til at trække forslaget tilbage. Ministeren forventede, man ville få luget de uhensigtsmæssige elementer ud. Denne type lovgivning skulle gøre det så nemt at drive økologisk landbrug, som man kunne uden at gå på kompromis med den miljømæssige integritet. Ministeren ventede sig meget af harmoniseringen, f.eks. på fjerkræområdet, som de danske økologer også havde efterspurgt.

3. Forenkling af den fælles landbrugspolitik

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3378 - landbrug og fiskeri (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 22)

Fødevareministeren: Punkterne 3 og 4 vil jeg tage samlet. Det handler om gennemførelse af landbrugsreformen og forenkling. Drøftelsen på dette rådsmøde vil være en første runde på medlemslandenes ideer til forenkling af landbrugspolitikken. Kommissionen og formandskabet har modtaget hundredvis af foreklingsforslag. Det er et område, hvor den nye kommissær har meldt meget positivt ud, og det skal vi udnytte.

Man kan groft sagt dele foreklingsforslagene op i to kategorier. Den første er forslag, som kan gennemføres ved at tilpasse retningslinjer, fortolkningsnoter og gennemførelsesbestemmelser. Det kan Kommissionen gøre, og det kan ske relativt hurtigt. Den anden kategori er forslag til ændring af grundforordningerne. Det vil tage mere tid, da det vil skulle vedtages af både Parlamentet og Rådet, men det er også vigtigt at starte en mere langsigtet debat om forenkling.

I første omgang vil fokus være på, hvad Kommissionen kan gøre på kort sigt, og især på de grønne krav til den direkte støtte. Det er et nyt element, og der er stor bekymring for gennemførelsen. Kommissionen har opstillet strenge krav til kontrol og ikke mindst til støttereduktioner. Det kan og bør tilpasses. Men vi vender tilbage til forenkling igen på rådsmødet i maj.

4. Status for gennemførelse af reformen af den fælles landbrugspolitik

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3378 - landbrug og fiskeri (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 26)

Punkt 3 og 4 blev behandlet under et. Se ovenfor.

5. Status for internationale forhandlinger på landbrugsområdet

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3378 - landbrug og fiskeri (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 32)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (2014-15) – bilag 73 (side 66, senest behandlet i EUU 10/10-15)

Fødevareministeren: Punkt 5 handler om de internationale handelsforhandlinger på landbrugsområdet, hvor der i samlenotatet er lavet en gennemgang af de mange forskellige aftaler og forhandlinger. Det russiske importforbud har vist, hvor vigtigt det er, at vi fra EU's side er mere aktive i forhold til at sikre muligheder for eksport til så mange lande som muligt. Det optimale ville selvfølgelig være, hvis vi kunne få gang i forhandlingerne i WTO.

6. Udkast til rådskonklusioner vedrørende det 11. møde i FN's skovrum (UNFF 11) i New York den 4.-15. maj 2015

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3378 - landbrug og fiskeri (2015-16) – bilag 2 (supplerende samlenotat)

Fødevarerministeren: Punkt 6 drejer sig om forberedelsen af FN's skovforum, der mødes i New York i maj. Sagen hører som sagt under Miljøministeriet. Regeringen er enig i den linje, der er lagt i rådskonklusionerne, hvor fokus er på at forbedre FN samarbejdet på skovområdet, og at der bør være fokus på udveksling af erfaringer frem for på et juridisk bindende samarbejde. Derudover vil jeg henvise til samlenotatet.

7. Markedssituationen, trends og markedstiltag i mælkesektoren

– Orientering

Rådsmøde 3378 - landbrug og fiskeri (2015-16) – bilag 4 (supplerende samlenotat)

Fødevareministeren: Som følge af det russiske importforbud iværksatte Kommissionen tilbage i september privat oplagring af smør og skummetmælkspulver. Begge dele er forlænget til efteråret 2015. Det ser desuden ud til, at der er basis for svagt stigende priser på mælk.

Fra dansk side havde vi gerne set, at man havde gjort noget ved superafgiften på mælk i det sidste kvoteår, der udløber her den 31. marts 2015. Det kunne være gjort ved at justere den såkaldte fedtregulering. Men det ville den tidligere landbrugskommissær ikke være med til i sommeren 2014.

Kommissionen har nu fremlagt et komitéforslag om at give mulighed for at afdrage superafgiften over flere år. Der er oversendt et grundnotat om forslaget. Det sker ved, at medlemsstaterne kan vælge at finansiere en afdragsordning over flere år for de producenter, der skal betale superafgift. Vi havde foretrukket en egentlig reduktion af superafgiften, men en afdragsordning er et skridt i den rigtige retning. Derfor støtter vi Kommissionens forslag.

Endelig vil der også være en række medlemslande, som er bekymrede for afskaffelsen af mælkekvoter. De foreslår en ny form for markedsregulering eller støtte til mælkeproducenter i bjergegne. Men jeg mener, at vi skal holde fast i, at markedstiltag i fremtiden kun må anvendes i ekstreme situationer. Vi skal ikke have genindført kvoterne.

8. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

9. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.